

ABSTRAKT

Cílem bakalářské práce na téma Syndrom vyhoření u pedagogů v předškolním vzdělávání je zjistit, jaká je míra výskytu syndromu vyhoření u učitelů v předškolním vzdělávání. Dalším cílem je zjistit, jaké formy prevence syndromu vyhoření oslovení učitelé využívají. Práce se skládá z části teoretické a z části empirické. Hlavním záměrem teoretické části je seznámit čtenáře s problematikou stresu a syndromu vyhoření v souvislosti s profesí učitele v předškolním vzdělávání. Teoretická část je rozdělena na šest hlavních kapitol, které se přímo týkají zvoleného tématu. V praktické části práce jsou poznatky z části teoretické ověřeny kvantitativní metodou, formou dotazníkového šetření a zároveň metodou kvalitativní, formou osobních rozhovorů. Výzkumného šetření se zúčastnilo celkem 234 respondentů, učitelek a učitelů z mateřských škol po celé České republice. V rámci dotazníkového šetření byl využit standardizovaný dotazník MBI a dotazník vlastní konstrukce. Dotazník MBI zkoumá syndrom vyhoření ve třech dimenzích – emocionální vyčerpání, depersonalizace a osobní uspokojení. Výsledky šetření ukázaly, že si respondenti nejlépe vedli v oblasti depersonalizace, přičemž 72 % z nich uvedlo nízkou úroveň depersonalizace. Oproti tomu v oblasti osobního uspokojení celkem 113 respondentů vykazuje nízké osobní uspokojení. Výzkumné šetření dokázalo, že se téměř všichni účastníci již setkali s problematikou syndromu vyhoření. Výsledky provedeného šetření jsou znázorněny v grafické podobě, ve formě tabulek a v podobě popisné.

KLÍČOVÁ SLOVA

Syndrom vyhoření, stres, učitelé, mateřské školy, prevence